

* Περὶ τῶν δύο Μακαρίων καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. 283 καὶ 309.

Τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως λόγος; περὶ ἐξόδου ψυχῆς δικαίων καὶ ἀμαρτωλῶν, τὸ πᾶς χωρίζονται ἐκ τοῦ σώματος, καὶ πᾶς εἰσιν. 385.

Τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ἐπιστολὴ μεγάλη καὶ πάνυ ὡφέλιμος περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου καὶ διδασκαλίας τοῖς ἀσπαζομένοις τὴν ἡσυχίαν, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων προϊσταμένοις. 409.

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου εὐχαῖ: «Ο Θεός, ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ»· καὶ τὰ ἔτη. Καὶ, «ἄγιε "Ἄγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς»· καὶ τὰ ἔτη. 445.

Ομιλίαι πνευματικαὶ τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. 449-820.

α'. Ἀλληγορικὴ παράφρασις τῆς παρὰ τῷ Ἱεζεκιὴλ τῷ προφήτῃ γεγραμμένης ὀπτασίας. 449.

β'. Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ σκότους, τούτους ἀμαρτίας· καὶ ὅτι μόνος ὁ Θεὸς δύναται αἴρειν ἀφ' ἡμῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀργοντος τοῦ πονηροῦ. 464.

γ'. "Οτι οἱ ἀδελφοὶ ἐν εἰλικρινείᾳ, ἐν ἀκεραιότητι, ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ μετ' ἀλλήλων συνδιάγειν, καὶ ἐν τοῖς ἕσω λογισμοῖς ἀγῶνα καὶ πόλεμον ποιεῖν ὀφείλουσιν. 468.

δ'. Τὸν δρόμον τοῦ σταδίου τοῦ κόσμου τούτου προσεχόντως καὶ ἀκριβῶς διέρχεσθαι δεῖ τοὺς χριστιανούς, ἵνα ἐπαίνων οὐρανίων παρὰ Θεοῦ καὶ ἀγγέλων τύχωσι. 472.

ε'. Πολλὴ μετάστασις μεταξὺ τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου τούτου. Οἱ μὲν γάρ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἔχοντες, τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νῷ ἐν τοῖς γηνίοις δεσμοῖς δέδενται· Οἱ δὲ τὴν ἀγάπην τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἐπιποθοῦσιν, αὐτὸν μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ ἔχοντες. 493.

Ϛ'. Οἱ βουλόμενοι Θεῷ εὐαρεστῆσαι, τὰς εὐχὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ ἡμερότητι, καὶ σοφίᾳ ποιεῖσθαι ὀφείλουσιν, ἵνα μὴ κραυγαῖς κεχρημένοι εἰς πάντας σκανδαλίζωνται. Συνέχει δὲ ἡ ὄμιλία ζητήσεις δύο, εἰ οἱ θρόνοι καὶ οἱ στέφανοι κτίσματά εἰσι, καὶ

περὶ τῶν δώδεκα θρόνων τοῦ Ισραήλ. 517.

ζ'. Περὶ τῆς χριστούτητος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἀνθρώπον. Συνέχει δὲ ἡ ὄμιλία ζητήσεις καὶ ἀποκρίσεις τινάς. 524.

η'. Περὶ τῶν συμβαινόντων τοῖς χριστιανοῖς μεταξὺ τοῦ εὐχᾶς ποιεῖσθαι, καὶ περὶ τῶν μέτρων τῆς τελειότητος, δηλαδὴ εἰς τὸ μέτρον τὸ τέλειον ἐρχεσθαι δύνανται οἱ χριστιανοί. 528.

θ'. Τὰς ἐπαγγελίας καὶ προφητείας τοῦ Θεοῦ διὰ παμποικίλης δοκιμασίας καὶ πειράσεως διαπληροῦσθαι· καὶ μόνῳ τῷ Θεῷ προσκαρτεροῦντας λυτροῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τοῦ πονηροῦ πειράσεων. 532.

ι'. Ταπεινοφροσύνη καὶ προθυμία διασώζεται καὶ αὔξεται τα δῶρα τῆς Θείας χάριτος· ἐπάρσει δὲ καὶ ῥαθυμίᾳ ἀπόλλυται. 540.

ια'. Τὴν δύναμιν τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς πῦρ· καὶ τίνων χρήζομεν πρὸς τὸ διακρίνεσθαι τοὺς λογισμοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ βρύοντας. Καὶ περὶ τοῦ νεκροῦ ὄφεως εἰς τὸ ἀκρότατον τοῦ ἔγλου παρὰ Μωϋσέως προσπεπηγμένου, διὸ τύπος ἐγένετο τοῦ Χριστοῦ. Συνέχει ἡ ὄμιλία διαλογισμοὺς δύο. "Ἐτερον μὲν Χριστοῦ μετὰ τοῦ πονηροῦ Σατανᾶ, θάτερον δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν μετὰ τοῦ αὐτοῦ. 544.

ιβ'. Περὶ τῆς στάσεως τοῦ Ἀδάμ πρὸ τοῦ παρεῖναι αὐτὸν τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ μετὰ τὸ αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ τὴν ἰδίαν εἰκόνα καὶ τὴν ἐπουράνιον. Συνέχει δὲ ἡ ὄμιλία ζητήσεις τινάς πάνυ ὡφελίμους. 557.

ιγ'. "Ον καρπὸν ἀπαιτεῖ ὁ Θεὸς παρὰ τῶν χριστικῶν; 569.

ιδ'. Οἱ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὸν νοῦν τῷ Θεῷ ἐπιδιδόντες, τοῦτ' ἐπ' ἐλπίδι τοῦ φωτισθῆναι τοὺς δρικαλμοὺς τῆς καρδίας ποιοῦσι, καὶ ὁ Θεὸς τοιούτους ἐν ἀγιότητι καὶ καθαρότητι μεγίστη μυστηρίων ἀξιοῖ, καὶ μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς χάριτος αὐτοῦ. Καὶ τί ἀγαθῶν ἐπουρανίων τυχεῖν βουλόμενοι ποιεῖν ὀφείλομεν. Λοιπὸν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται ἀφομοιοῦνται ταῖς ἀκτίσιν ἥλιου διὰ θυρίδος εἰσερχομέναις. Διδάσκει δὲ ἡ ὄμιλία, τίς ἡ γῆ τοῦ Σατανᾶ, καὶ τίς τῶν ἀγγέλων, καὶ ὅτι ἀμφοτέρα ἀψιλά-φυτος καὶ ἀόρατος. 569.

ιε'. Διδάσκει αὕτη ἡ ὄμιλία διὰ πολλῶν, πῶς

